

Κύριες και κύριοι τα τελευταία χρόνια είμαστε μπροστά σε μία αδιαμφισβήτητη πραγματικότητα. Πλέον οι πολίτες σε όλο τον κόσμο θέλουν να ταξιδεύουν, να γνωρίζουν τον πολιτισμό της χώρας που επισκέπτονται και την ιστορία της.

Η Ελλάδα έχει το προνόμιο να διαθέτει ένα υπέροχο φυσικό περιβάλλον και εννοώ τις θάλασσες μας και την ηλιοφάνεια. Αυτό είναι κάτι, που το αναπτύξαμε τα τελευταία 60 χρόνια και θα μπορούσε κανείς να πει ότι πια είμαστε οι κορυφαίοι στο είδος, έστω και αν ακόμη υπάρχουν χιλιάδες χιλιόμετρα ακτογραμμών που παραμένουν ανεκμετάλλευτες.

Όμως αν ανατρέξουμε στα γεγονότα θα διαπιστώσουμε ότι οι πρώτοι τουρίστες, που ήρθαν στη χώρα μας, δεν ήρθαν για τον ήλιο και τη θάλασσα, αλλά για την ιστορία της.

Ξέρετε γιατί η Μύκονος έγινε τουριστικός προορισμός; Όχι επειδή είχε υπέροχη θάλασσα και γραφικούς οικισμούς αλλά επειδή ήταν δίπλα στη Δήλο. Από το 1920 έφταναν επισκέπτες με ιδιωτικά σκάφη για να θαυμάσουν ένα από τα σημαντικότερα μέρη του αρχαίου ελληνικού κόσμου . Η Δήλος όμως είναι ακατοίκητο νησί. Έτσι μετά την περιήγηση πήγαιναν στη Μύκονο για προμήθειες και φυσικά για διανυκτέρευση.

Μετά τον πόλεμο, που οι Ευρωπαίοι πέρασαν στην εποχή της κατανάλωσης και του ψυχαγωγικού τουρισμού, επέλεξαν πια το νησί, που το είχαν γνωρίσει λόγω της Δήλου, για να διασκεδάσουν και να ξεκουραστούν.

Βλέπουμε λοιπόν ότι η Ελλάδα προσφέρει έναν υπέροχο συνδυασμό. Ιστορία, φυσικό περιβάλλον και ψυχαγωγία.

Σήμερα λοιπόν ο κόσμος ταξιδεύει περισσότερο από ποτέ αφού και τα εισιτήρια είναι πιο φθηνά. Νομίζω όμως ότι κάνουμε έναν ωραίο κύκλο. Επιστρέφουμε στην αρχή. Δηλαδή οι ταξιδιώτες θέλουν να μαθαίνουν και την ιστορία του τόπου που επισκέπτονται.

Και δε μιλάμε πια για την προφανή ιστορία, που βρίσκουμε στα μουσεία και τους αρχαιολογικούς χώρους, όπως η Ακρόπολη, οι Μυκήνες και η Βεργίνα. Οι ταξιδιώτες έχουν ανάγκη πια και από το storytelling. Αυτό είναι μια πάρα πολύ μεγάλη τάση σε όλο τον κόσμο. Storytelling πια έχουν και οι εταιρείες, τα προϊόντα ακόμη και οι celebrities.

Προσπαθούν δηλαδή να εμβαθύνουν και να μιλήσουν για τη διαδρομή και το παρελθόν τους. Φυσικά storytelling έχουν και οι πόλεις.

Και τώρα θα ήθελα να γίνω πιο συγκεκριμένος και να αναφερθώ στη Θεσσαλονίκη.

Αυτή η πόλη, που υπήρξε τόσο ζωντανή στο διάβα του χρόνου, εκτός από το καταπληκτικό παρελθόν της μπορεί να μιλήσει και για τη σύγχρονη ιστορία της. Και αναφέρω ως παράδειγμα τις **φυλακές του Γεντί Κουλέ**. Το Επταύργιο.

Μία επίσκεψη στο χώρο των φυλακών ισοδυναμεί με μία βιωματική προσέγγιση της πρόσφατης ιστορίας -όχι μόνο της πόλης - αλλά και της Ελλάδας. Με την κατάλληλη ξενάγηση ο επισκέπτης μπορεί να ακούσει αυτούς τους τοίχους να του λένε την ιστορία της οθωμανικής κατοχής, της αντίστασης, του Εμφυλίου, των κοινωνικών ανισοτήτων, που οδήγησαν στην παραβατικότητα.

Και επειδή έχω επισκεφθεί τις φυλακές στο Γεντί Κουλέ, σας λέω ότι η επίσκεψη από μόνη της είναι μία συγκλονιστική εμπειρία. Άλλωστε ποιος έχει την ευκαιρία να μπει σε μία φυλακή χωρίς να παρανομήσει;

Και αν δεν με πιστεύετε, ας πάρουμε για παράδειγμα τους Αμερικάνους που έχουν κάνει ένα από τα σημαντικότερα αξιοθέατα τους, τις φυλακές του Αλκατράζ, οι οποίες υστερούν σε ιστορική αξία από το Γεντί Κουλέ, γιατί εκεί πήγαιναν μόνο βαρυποινίτες, εγκληματίες ενώ στο Γεντί Κουλέ φυλακίστηκαν και αγωνιστές που έδωσαν μάχη για τα πιστεύω τους και για έναν καλύτερο κόσμο.

Η πόλη που μας φιλοξενεί έχει εντυπωσιακά αποτυπώματα της ιστορίας και η δική μας δημοσιογραφική έρευνα έχει προσπαθήσει να τα καταγράψει και να τα μεταφέρει στην οθόνη. Μια τέτοια είναι η άγνωστη Θεσσαλονίκη του 1915 και μετά. Η Θεσσαλονίκη του Α΄ παγκοσμίου και του λεγόμενου Μακεδονικού Μετώπου με την συμμετοχή Γάλλων, Άγγλων, Ιταλών, Ρώσων, Σέρβων, Αφρικανών και Ασιατών των Ευρωπαϊκών αποικιών. Οι άνθρωποι αυτοί άλλαξαν την πόλη και χιλιάδες έμειναν για πάντα εδώ. Σήμερα στο στρατιωτικό κοιμητήριο του Ζέιτλενικ οι συμπατριώτες τους επιστρέφουν για να τους τιμήσουν και να εντυπωσιαστούν για το τρομακτικό αποτύπωμα του μεγάλου πολέμου.

Ο πόλεμος και τα μνημεία του συγκινούν τους επισκέπτες κάθε πόλης. Ειδικά αυτά που σχετίζονται με αυθεντικές εγκαταστάσεις και αποτελούν αναμφισβήτητα ντοκουμέντα. Στις ημέρες μας χιλιάδες τουρίστες απ όλο τον

κόσμο αναζητούν πεδία μάχης, φυλάκια και οχυρά για να περιηγηθούν και να αισθανθούν την ένταση και το δέος της ιστορίας. Μια τέτοια περίπτωση είναι τα οχυρά της γραμμής Μεταξά , ένα κολοσσιαίο τεχνικό έργο στο οποίο σκάφτηκαν ατελείωτα χιλμ. στοών και χρησιμοποιήθηκαν χιλιάδες τόνοι μπετόν. Επιλέγω να σας δείξω μια τέτοια στοά στο Ρούπελ, όπου μπορεί να γίνει αξιοθέατο, γιατί δεν πρόλαβε να ολοκληρωθεί λόγω της κήρυξης του πολέμου. Δείχνει με ποιο τρόπο δημιουργήθηκε η πανίσχυρη ελληνική οχύρωση. Ένα από τα μυστικά της ήταν η Θηραϊκή γη από την Σαντορίνη.